

מחזור של העברית – מדברים על עמוס עוז

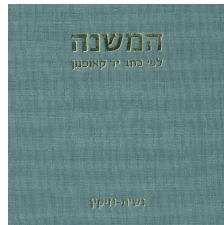
“השפה העברית: סיפור אהבה שלי, עם בושא ותאוה וזרטה וכיסופים. אני את העברית אוהב מילדותי. המילים שלה, המנגינות שלה, הקפריזות. ואני ממחר אחריה עד כדי גיתוך” (עמוס עוז, מתוך “באר התגלת העזה”).

ביום שני הבא, 27 במאי, בשעה 19:00 נערך אירוע מיוחד – סופרים ואנשי לשון ידברו על הסופר שחולל ניסים בשפה העברית והטביע חותם על כל סופר שבא אחריו.

רכישת הכרטיסים לאירוע המיוחד בעיצומה

עוד שבועות הבא “עברית על הבר” בתל אביב

חדש בהוצאה לאור

המשנה לפי כתב יד קאופמן, גשים-זיקרון

זהו כרך ב במהדורת המשנה בהוצאת האקדמיה ללשון העברית. המהדורה מותקנת על פי כתב יד קאופמן – הידוע ומוחזק ככתב היד הטוב ביותר של המשנה. במהדורה שלפנינו מובא טקסט המשנה של סופר כתב היד ביצון כל הנהגותיו, עם העתקה מדויקת ומדוקדקת של הניקוד אשר נוסף על כתב היד בזמן מאוחר יותר.

לפרטים ולרכישה

לקניית שני הכרכים במחיר מיוחד

ל"ג בעומר

- עומר הוא קבוצת שיבולים. משמעות אחרת של המילה היא מידה או כלי מידה, כנזכר בקשר למן (שמות טז): “ימדדו בעמר”.
- משורש ד"ר שעניינו עיגול מזרה המילה מדורה – ערמה של עצים בוערים המסודרים בעיגול.
- בפעלים מן השורש ד"ל"ק חלה התרחבות משמעות אל תחום הרגש, בעיקר בלשון הענייה: מדליק, דולק על, דלוק על. חופעה דומה קרתה במילים אחרות הקשורות באש: להוט, נלהב, ממלהב, משולהב.

עוד קטעי מידע לחג במדור מיוחד באנר

ד"ר דורון יעקב – חתן פרס בן-חיים לשנת תשע"ט

ברכות מאליפת לחברנו ד"ר דורון יעקב, זוכה פרס האקדמיה ללשון העברית על שם ציפורה זאב בן-חיים לשנת תשע"ט. הפרס ניתן לו על ספרו: “מסורת העברית שבפי יהודי דרום תימן: מערכת ההגה ולשון המשנה”.

במינוח הוועדה נכתב כי ד"ר דורון יעקב הרים תרומה של ממש למחקר מסורת העדות שבכתב ושיכל פה, ועל כך מנאה אותו הוועדה ראוי לקבל את הפרס.

לקריאת נימוקי ועדת הפרס

"יש לשכשך לפני השימוש"

בשנת תרצ"ט (ימאר 1939) מנה לועד הלשון רוקח מנס ציונה בשם דוד רוזנברג, ושאל אם הלשון “לנער לפני השימוש” שמוהגים לכתוב על בקבוקי התרופות (“בבקבוקים עם רפואה” בלשון) כנוהג. לדעתו הפועל “לנער” אינו מתאים בהקשר זה, שכן יעור איננו סתם נינוע, אלא יעווע לשם הסרה של דבר מה (כמו נינוע אבק מבגדים).

מה קבע ועד הלשון בתגובה לפניית הרוקח רוזנברג? פרסום במדור מאגזרות הארכיון

גיא

כתב המילה גיא מעורר תהייה אצל רבים: מדוע יש אל"ף בסוף המילה?

האל"ף במילה גיא היא אות שורשית. בעבר הרחוק הייתה האל"ף הגויה, אבל בעברית כל אל"ף בסוף המילה אינה נהגית. כך למשל פָּצַא (לעומת פָּצְאָה), יָבֵא (לעומת יָבֵאוּ), נָבֵא (לעומת נְבִיאָה או נְבִיאִים) וגם חָטָא (לעומת חָטְאִי או חָטְאִים). ואכן בבניית המילה גיא האל"ף הגויה כשאינה בסוף המילה, כמו בצורת הרבים גֵּיאוֹת (במקרא הכתיב בלי יו"ד: גֵּיאוֹת).

פרסום חדש באתר האקדמיה

שאלה בעברית

תמיכה באקדמיה

עקבו אחרינו

להתראות באיגרת הבאה!